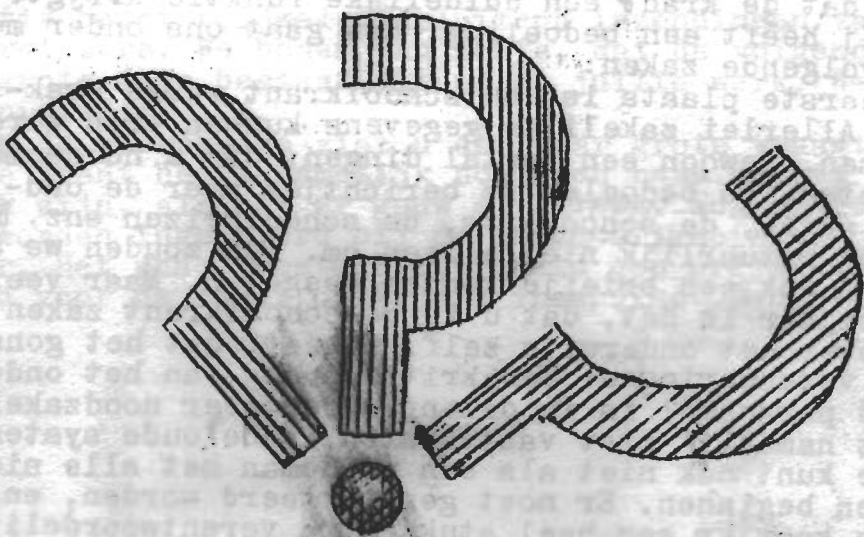

De Klap

Klapst

Grang Long

^{klapst}
De klaproos. de fripibode.

uit de bron geklopt
uit de schort geklopt.
" de chronool

Woon + adressen van
schoulersleden
personeel

Bij de eerste editie.....

Zomaar ineens een schoolkrant van "De Bron". Nog nooit vertoond. Maar... we zijn blij dat hij er is. Vindt u het niet geweldig leuk om op zo'n manier op de hoogte te blijven van het wel en wee van de school en alles daar omheen? Vast wel! Maar we willen toch wel even met klem wijzen op het feit dat we het niet alleen doen voor de aardigheid. We hopen, dat de krant een duidelijke functie krijgt. Want hij hééft een bedoeling. Het gaat ons onder meer om de volgende zaken:

In de eerste plaats is een schoolkrant reuze praktisch. Allerlei zakelijke gegevens kunnen erin worden opgenomen. Gewoon een aantal dingen, die u nu eenmaal moet weten. We bedoelen de berichtjes over de oud-papier aktie, de schoolarts, de schoolreizen enz. Daar gaat het natuurlijk niet alleen om. Dan zouden we de kinderen ook een briefje kunnen meegeven. Maar veel belangrijker is het, dat u in de schoolkrant zaken vindt over het onderwijs zelf. U weet, dat het gonst van de veranderingen. Een kritisch oog van het onderwijzend personeel is in dezen zonder meer noodzakelijk. Je wilt namelijk niet vastroesten in de oude systemen maar je kunt ook niet als een wildeman met alle nieuwigheden beginnen. Er moet geselecteerd worden, en daarmee komt er een heel stuk extra verantwoordelijkheid op de schouders van het personeel te liggen. De krant wil u ook iets vertellen over deze problematiek. Niet omdat we zo graag met onze wijsheid te koop lopen maar omdat we heel graag uw mening over deze zaken willen. Een soort boemerang-effekt, zou je kunnen zeggen. Om het met een populair cliché te zeggen: We willen graag meer kontakt.

Verder zitten er rekreatieve aspecten aan de schoolkrant. Verhaaltjes, leuke gebeurtenissen, denkproblemen voor jong en oud enz.

Voor de leerlingen is de krant ook erg leuk. Aardigheden, die ze zelf hebben bedacht of gemaakt kunnen erin worden geplaatst. Opstellen, tekeningen, zelfgemaakte gedichtjes en noem maar op. Reken maar, dat het een stimulans is!

Maar één ding moet u voor alles goed in de gaten houden: De schoolkrant is geen verzinsel van de beide onderwijzers, die kennelijk niets beters te doen hebben. We hopen werkelijk, dat het een duidelijk en evenwichtig samenspel wordt tussen u als ouders, uw kinderen als leerlingen (want het is uiteindelijk hún krant!) en ons als onderwijzend personeel. Deze eerste editie bevat vrijwel uitsluitend inzendingen van de onderwijzers. We hopen van harte, dat de volgende in evengrote mate bestaat uit uw en jullie werk. We zijn benieuwd!!

O ja. Op de voorpagina ziet u een paar grote vraagtekens. De krant heeft namelijk nog geen naam en het zou leuk zijn, als hij er gauw een kreeg. Suggesties kunnen worden ingeleverd bij de heren Dijkhuis of Sprenger. Het schoolbestuur is bereid een prijsje uit te loven voor de meest originele inzending. Denkt u mee?

PD/FS

De vorige week hebben de klassen 1, 2 en 3 zich enige tijd bezig gehouden met kindergedichtjes. Het onderstaande is bij de leerlingen uitstekend in de smaak gevallen, vandaar, dat we het hier graag voor u afdrucken.

Pippeloentje gaat naar Engeland.

Kleine beertje Pippeloentje
geeft zijn mammabeer een zoentje,
geeft zijn pappabeer een hand,
want hij gaat naar Engeland.

Pippeloentje heeft een jekker
en een koffer met een wekker
en een grote zak met brood:
hij gaat varen op de boot.

En de westenwind gaat waaien
en de and're beren zwaaien
en ze roepen met z'n allen:
"Zal je niet in't water vallen?"

En niet op de reling staan?
En geen and're beertjes slaan?
En niet schoppen met je schoentje?
Goeie reis dan, Pippeloentje!"

Annie M.G. Schmidt.

Van labora tot ora

U behoort al tot de oudere garde als u zich uit de rekenles van de bovenmeester nog het vraagstuk van de heren A en B herinnert. A kon een karwei verrichten in 3 dagen en B deed over dezelfde klus 5 dagen. Hoe lang doen ze erover als ze het gezamenlijk aanpakken, zo luidde dan de vraag.

Tegenwoordig komen we dit type problemen niet meer tegen. En ergens is dit jammer, want het heeft een achtenswaardige geschiedenis. De datum van de eerste versie is natuurlijk niet meer te achterhalen, maar op het eind van de vijftiende eeuw noteert een bekend rekenmeester uit die tijd, Johann Wildmann, het probleem als volgt: Een leeuw kan een schaap in 1 uur opvreten, een wolf doet er vier uur over en een hond kluipt er zes uur aan. Hoe lang vreten ze er gezamenlijk aan?

In feite is het probleem nog veel ouder. Bij Romeinse schrijvers uit het begin van onze jaartelling komt het bekende kranenvraagstuk voor: Een kraan vult een bak in vier uur. Onder de bak spuit het water eruit door een gat, dat zo groot is, dat de bak in elf uur leegloopt. Hoe lang duurt het, voordat de bak geheel gevuld is?

Waterleidingen en fonteinën waren in de Romeinse tijd belangrijke attributen en dit verklaart wellicht de vorm waarin het vraagstuk gegoten werd. Kennelijk bepalen de levensgewoonten het verhaal rond een dergelijk probleem uit landen waar nogal wat wijn wordt gedronken komt het vraagstuk van de man, die in twintig dagen een vat wijn kan leegdrinken, terwijl die man, samen drinkend met zijn vrouw, er veertien dagen over doet. Hoe lang doet zijn vrouw er in haar eentje over om het vat leeg te krijgen?

In zeevarende landen lag het weer anders. Daar heeft het probleem bestaan van een zeilschip, met

drie zeilen: Alleen varend met het grootste zeil duurt de reis twee weken, met het middelste zeil drie weken en, varend met alleen het kleiste zeil, is de reisduur vier weken. Hoe lang duurt de boottocht wanneer alle zeilen geheven zijn?

Echte zeilers bemerken wel, dat inmiddels het verband met de realiteit geheel achter de horizon verdwenen is.

Maar het kan nog wonderlijker:

In de negentiende eeuw schijnen problemen te hebben bestaan van twee priesters, waarvan de eerste een ziel in drie uren van het vagevuur naar de hemel kon bidden, terwijl zijn kollega daar vijf bidstonden voor nodig had. De vraag luidt: ..... juist; U raadt het al. Laten we eerlijk zijn: Zoiets hálén we niet meer met al onze wiskobas.....

"Van labora tot ora" door
Huub Jansen, uit: Rubr.
"Problematica", Wiscobas-
bulletin, oktober 1974.

.....bol.....

"Meester, die laatste sommen waren zó gemakkelijk,
ik stóóf er door. Net of er een bol achter me aan zat!"

.....hooiberg.....

Een van de leerlingen mocht het verhaal van de
barmhartige Samaritaan terugvertellen. Het woord
"herberg" was in de vertelling kennelijk niet overgekomen:
"..... en toen bracht hij hem naar een hooiberg....."

Wist u dat .....

- we voor onze laatste vracht oud papier een bedrag van ruim 600 gulden konden inkasseren?
- u zich voor vragen of -al dan niet vermeende- problemen omtrent uw kind altijd contact kunt opnemen met de onderwijzer?
- alle kinderen van "De Bron" - uitgezonderd een zieke - hun gewaardeerde medewerking hebben verleend aan de eredienst van 29 september, waarin Ard Sprenger werd gedoopt?
- we voor de eerstvolgende editie van onze schoolkrant een ontstellend grote rubriek reserveren voor inzendingen van kopij van ouders?
- we in de toekomst waarschijnlijk vaker onze medewerking verlenen in de erediensten, vooral ook om het Lied van de Week te presenteren?
- een rapportcijfer eigenlijk maar bitter weinig kan uitdrukken en dat sommigen vinden dat het cijfersysteem zeker niet op een Chr. School past? Graag uw mening.....
- we initiatieven voor een beter contact ouders-school graag van úw kant willen laten komen omdat het anders gauw een zaak lijkt te zijn die door de beide onderwijzers wordt opgelegd?
- er voor de meest originele naam voor ons schoolkrantje een prijsje wordt uitgelooft?
- dat die naam iets te maken moet hebben met de naam van de school?
- het voor u misschien wel heel leuk is om thuis de schooltelevisieprogramma's te volgen die uw kind op school ook gepresenteerd krijgt?
- er nog steeds ouders zijn, die denken, dat "De Bron" een Gereformeerde School is?

h e t v e r h a a l v a n d e h e m e l

Karel was zo'n klein filosoofje. Zo'n jochie met van die dromerige ogen. Zijn ouders lazen hem vaak voor uit de kinderbijbel en op school hoorde hij ook wel het een en ander over de bijbel. Karel interesseerde zich vooral voor "de hemel". Hij voelde, dat dat iets heel geweldigs moest zijn, maar hij wist niet precies, wat hij zich daarbij nu wel moest voorstellen. Hij vroeg moeder ereens naar op een zaterdagmorgen, maar die was juist bezig de aardappelen te laten aanbranden dus het gesprek werd nogal abrupt afgebroken. Toen probeerde hij het eens bij de juf op school, maar die vond het de hoogste tijd om te gaan rekenen, want dat stond op de lesrooster. En Karel maar piekeren en fantaseren. Op een herfstnacht droomde hij, en dat was een merkwaardige droom. Hij droomde dat er een engel voor zijn bed stond, die hem vroeg mee te gaan. Nu komt een uitstapje met een engel niet zo bijster vaak voor en Karel besloot dan ook zonder dralen om mee te gaan. Onderweg vertelde de engel, dat hij begrepen had, dat Karel graag wilde weten wat "de hemel" was. Karel knikte ijverig. De engel trok een ernstig gezicht en je kon zó zien, dat het een diepzinnige engel was. "Goed" sprak de engel toen, "de hemel is daar, waar de mensen zo leven as God het wil." Maar, zoals gezegd, Karel was een doordenkertje, en -hoe aardig hij de engel ook vond- hij had in de gaten, dat hij nu min of meer met een kluitje in het riet werd gestuurd. Karel was zo'n mini-oppositieleider, die voor alles duidelijkheid wilde. Dit begreep de engel en daarom sprak hij: "Kom, dan zul je 't zien. Na een lange reis kwamen ze bij een deur. Toen die geopend was keek Karel in een enorm grote zaal, die feestelijk verlicht was. Er hingen slingers, er brandden kaarsen op de tafels, die gedekt waren met sneeuwwhite lakens. Er was muziek en op de tafels prijkten fonkelende wijnglazen en grote schotels met eten, die er zo lekker uitzagen, dat het water hem in de mond liep. Er waren honderden gasten, die kennelijk van plan waren

waren zo meteen te gaan eten. Karel kon zich best voorstellen, dat dit de hemel was. Maar voor de zekerheid vtoeg hij het aan een engel. Die glimlachte slechts. Toen zei hij: "Let maar op". De mensen gingen vrolijk lachend aan tafel. Toen viel het Karel voor het eerst op, dat er iets merkwaardigs met die mensen aan de hand was. Het waren net zulke mensen als overal op de wereld, maar.... hun armen waren helemaal stijf! Ze konden hun ellebogen niet buigen.

En toen kwamen de moeilijkheden. De mensen wilden eten, maar hoe ze het ook probeerden, ze konden hun handen niet naar de mond krijgen, want hun armen waren helemaal stijf. Ze konden het eten wel pakken, maar verder kwamen ze niet. Ze kregen nog geen slok wijn naar binnen.

De mensen ontdekten dat en ze werden kwaad en ze begonnen op elkaar te schelden en het duurde niet lang, of al die heerlijke gerechten lagen op de grond en werden vertrapt. De mensen begonnen te vechten.

"Kom", sprak de engel glimlachend, "'t heeft nu lang genoeg geduurd. We gaan". Een eindje verder was weer een deur. En ook die werd voor hen geopend. En vreemd.... het was precies zo'n zaal, weer met die prachtige verlichting, met slingers en muziek, met feestelijk gedekte tafels, met honderden mensen, die ook al van die stijve armen hadden. Karel keek de engel vragend aan. Dit was toch hetzelfde?

"Dit is de hemel", zei de engel zacht, "let maar op" Karel keek met grote belangstelling toe. De gasten gingen vrolijk aan tafel. Ook zij werden zich bewust van hun onmacht; ze konden het eten niet in de mond krijgen. Maar ze vonden er iets op : Ze staken elkaar het eten in de mond.

Zo zorgden ze voor elkaar en kon ieder zoveel krijgen als hij maar wilde. Het werd een geweldig feest.

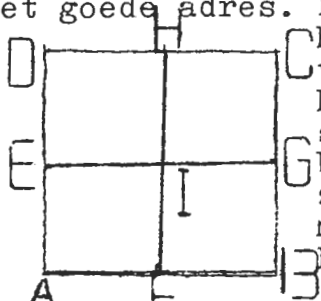
"Zie je", sprak de engel, nog altijd met dezelfde alwetende glimlach, "dát is nu wat God bedoelt. Als Hij..... Ringggggggggggg deed Karels wekker.

Een half uur later liep hij naar school. Hij neuriede voortdurend een liedje: Kijk eens om je heen, kijk eens om je heen, geef elkaar een hand, je bent niet alleen, want wij moeten samen delen, samen zingen, samen spelen.....

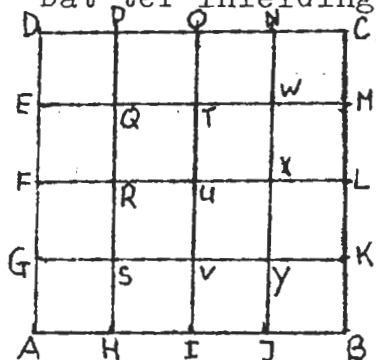
Een verhaal uit "Talmud", vrij bewerkt.

Uit de wiskokeuken

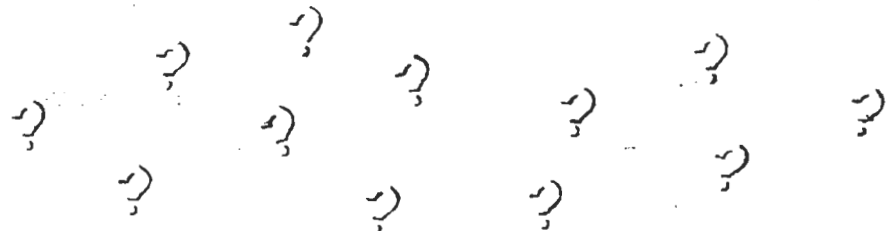
Zin in een wiskunde-probleempje? Dan bent u aan het goede adres. Kijk maar eens naar de figuur hiernaast. Een vierkant die in vieren is gedeeld. De vraag luidt hoeveel vierkanten erin te onderscheiden zijn. De oppervlakkige beschouwer zegt, dat het er vier zijn. En daarmee ziet hij het meest voor de hand liggende vierkant, nl. ABCD over het hoofd.

Dat ter inleiding. Moeilijker wordt het bij de figuur hiernaast. Probeer u het? De oplossing vindt u in de eerstvolgende editie.

Nog niet uitgepuzzeld? Dan is er nog een soortgelijk probleem. U kent het schaakbord: Een bord met 64 vakjes. Probeer maar eens uit te zoeken hoeveel vierkanten erin te onderscheiden zijn. Denk eraan: Ze mogen elkaar overlappen. En troost u: U bent niet de enige die met het probleem zit te zweten. Want wij zorgen ervoor, dat de oplossing in de eerstvolgende editie staat.

Spel....doen_alsof!

Als u kinderen hebt in de laagste drie klassen dan zullen die u vast en zeker wel hebben verteld dat ze schooltelevisie hebben gehad. Omdat het ons voor u wel prettig lijkt daar wat meer van te weten zullen we hier in een zeer kort bestek proberen uiteen te zetten wat er precies aan de hand is.

Het betreft het schooltelevisieprogramma "Spel-doen_alsof", een serie van acht t.v.-lessen, waarvan er nu vier achter de rug zijn. De Stichting Nederlandse Onderwijstelevisie formuleert de doelstellingen van het projekt als volgt:

- Het stimuleren van een andere vorm van communicatie in de klas tussen de leerlingen en de leerkrachten de leerlingen onderling. Via spel, zoals dat in dit programma aan de orde komt wordt de leerkracht met een aantal vrij onbekende didaktische werkvormen vertrouwd gemaakt en wordt er een scala van mogelijkheden om elkaar te leren kennen en waarderen aangeboden. Spel in deze vorm kan aanleiding zijn voor het ontstaan van een sterkere motivatie tot leren en van speelsere vormen van leren. Gevolgen kunnen dan zijn:
- meer plezier in het leren en in de school, zowel voor de kinderen als voor de leerkracht
- De leerkracht kan de kinderen beter leren kennen
- Zowel de leerkracht als de kinderen leren spelvormen (en andere zaken) organiseren
- Leerstof zal mede door sterkere motivatie beter onthouden worden.

Hoe verliep het projekt tot nu toe? Daartoe het volgende overzicht:

Les 1: Kringspel. Het werd een imitatiespel. De t.v.-presentator trad op als "spelmanneltje" en wist de kinderen op adbenemende wijze door zijn hele houding mee te nemen in een heerlijke spelsfeer.

les 2. Een hernieuwde kennismaking met het imitatiespel. In groepjes van 2 voerden de kinderen de spelopdrachten uit, die door het "spelmanneltje weer op voortreffelijke wijze werden gepresenteerd.

les 3. Spelen zonder echte woorden. Als je speelt kun je erbij zingen of praten, maar het wordt nog veel spannender als je zèlf woorden verzint, die helemaal niet echt bestaan of als je "zomaar" geluiden maakt.

les 4. Een les met spelliedjes. De leerlingen werde in 4 groepen verdeeld, en elke groep moest iets uitbeelden uit het verhaal, dat de t.v. presenteerde. Dit kwam in grote lijnen neer op dramatiseren en creatief spel.

Er werd duidelijk steeds meer van de leerlingen zelf gevraagd. De eerste les was immers een imitatiespel, zo van: doe maar mee, met het spelmanneltje.

En in de vierde les konden de kinderen ook eigen vondsten kwijt. Het "spelmanneltje", dat eerst duidelijk alle initiatieven nam, raakte hoe langer hoe meer op de achtergrond en dat is natuurlijk de bedoeling.

Spelen in deze zin van het woord is immers niet "nadoen" of "meedoen", maar zèlf doen.

"Spel - doen alsof", is enorm aangeslagen bij de kinderen. We gaan dan ook in ieder geval door, ook met de laatste vier lessen.

Wilt u daarvan vast een overzicht? Dat kan:

les 5. Spelen in groepjes. De schuchtere pogingen tot onderling damenspel van de kinderen uit de vorige lessen worden nu uitgewerkt.

Ieder krijgt een rol.

les 6.

Plannen maken. Hoe verzin je nou een spel?

"Dat kan ik niet". Laten we het dan samen proberen!

les 7. Spelregels.

De in les 6 gevonden spelregels gaan we nu gebruiken om zelf een spel met echte rollen te maken en uit te voeren, waarbij het "maken" en "uitvoeren" als één geheel gezien moet worden.

les 8: Er kan nog meer bij! Bij spelen kan alles. En zeker kan er wat bij. Daarom gaan we het zo echt mogelijk maken en dan nog spelen. Het kan niet op!

Wilt u thuis de lessen ook volgen? Dat kan. Hier volgen de data en tijdstippen waarop de laatste 4 lessen worden uitgezonden.

Les 5: di. 29 okt, 14.00 uur
Herh.: wo. 30 okt, 9.15 uur
Les 6: di. 5 nov, 14.00 uur
Herh.: wo. 6 nov, 9.15 uur
Les 7: di. 12 nov. 14.00 uur
Herh.: wo. 13 nov. 9.15 uur
Les 8: di. 19 nov. 14.00 uur
Herh.: wo. 20 nov. 9.15 uur.

We hopen, dat u het even geweldig gaat vinden als wij.

Hebt u vragen, bedenkingen, opmerkingen of iets van dien aard over dit artikel? Kom eens langs om erover te praten. Of misschien is het nog leuker om uw gedachten op schrift te stellen en ze te laten plaatsen in de eerstvolgende editie

SPEL

DOEN

ALSO!

Excursie Termunterzijl.

Onlangs nodigde het Waterschap Oldambt alle zesde klassen van de basisscholen uit het hele waterschap uit voor een excursie. En natuurlijk..... wij waren ook van de partij! Toen het achter de rug was mochten de leerlingen hun bevindingen op schrift stellen, wat iedereen wonderwel is gelukt. Een zeer geslaagd verslag is geschreven door Josje Kok. We zullen het hieronder afdrukken.

Het waterschap Oldambt.

Wij moesten om één uur op school zijn. We stapten in de bus en gingen naar de andere school. Toen we in Termunterzijl uit de bus stapten gingen we eerst naar het gemaal de "Cremer". We mochten eerst even rondkijken. Daarna verscheen een zekere meneer Dik, die over het gemaal iets vertelde. Het gemaal werd in 1931 in bedrijf genomen en werd opgericht door de heer Cremer. Dit gemaal de "Cremer" heeft eigenlijk het doel het teveel aan water binnen de sluizen weer de zee op te krijgen.

We zijn toen even de dijk op gegaan naar de stormvloedkeersluis. Daar vertelde iemand van de rijkswaterstaat ons iets. Toen mochten we naar de kermis.

We hadden vier vrijkaartjes gekregen; één voor de schiettent, één voor de autoscooters, één voor olieballen en één voor frites of drinken of ijs. We hebben er veel plezier gehad. Om kwart over drie moesten we weer bij de bus staan voor een rondreisje door het waterschap Oldambt. Op de Heemweg zijn we naar het gemaal Nonnegaat geweest; daar hebben we het gemaal bekeken. We wilden graag hebben, dat ze de vijzel even lieten draaien. Je kon nou niet zo goed zien dat het water aan de andere kant hoger werd. Maar als die machine een paar uur aan staat dan kun je het wel goed zien.

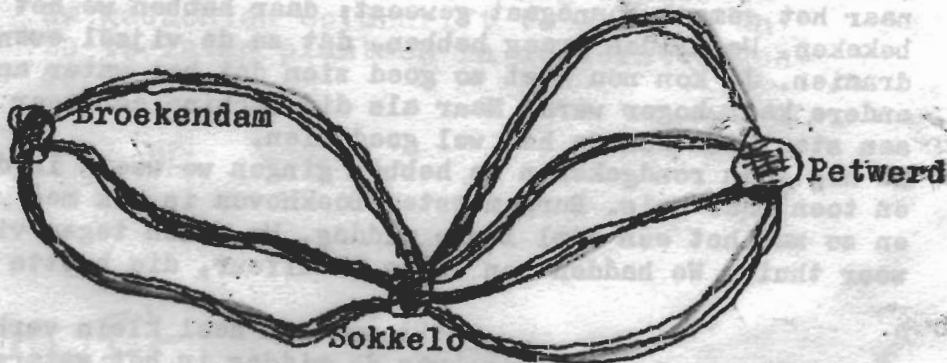
Na nog even rondgekeken te hebben gingen we weer in de bus en toen naar huis. Burgemeester Boekhoven is ook mee geweest en zo was het een heel leuke middag. We waren tegen vijf uur weer thuis. We hadden een leuke chauffeur, die heette Harms.

Dit was een heel klein verhaaltje van de middag in het waterschap Oldambt.

denkwerk

Een zeeschip heeft een touwladder overboord hangen. De onderste trede van de touwladder hangt net onder water. De afstand tussen de treden is 30 cm. De vloed komt op met een snelheid van 60 cm. per uur. De vraag is: Hoeveel treden zijn er na twee uur onder water?

Er zit een gat in mijn tuin van 2 meter 25 lang, 1 meter 65 breed en 60 cm diep. Hoeveel kubieke meter grond zit erin?

op hoeveel verschillende manieren kun je van Broekendam in Petwerd komen?

OPLOSSINGEN: VOLGENDE EDITIE